

خاکه نگاري: هېئت، ډولونه او ارتقاء Sketch Writing: Structure, Kinds and Development

Wazir Shadan*, Farkhanda Hayat†

Abstract

Sketch is that kind of depiction in prose through which a vivid but concise image of a desired personality is brought to light. This genre was introduced in Pashto after independence and it was borrowed from Urdu literature where it found its roots in English. In this research article various aspects of Pashto Sketch including its Definition, kinds, development and its significant role in Pashto literary realm would be elaborately highlighted.

۱ د خاکې پېژندګلو

خاکه د منثور ادب هغه صنف دے چې په انګرېزي کښې ورته sketch وائي - سکېچ په اختصار او بېره د چانقش جوړولو ته وائي [1]. لکه څه رنگه چې يومصور دېرش په مدد عکسونه جوړوي دغه رنگ يو خاکه نگار په لفظونو کښې د چا شخصيت، تصوير، نقشه يا کره وره په داسې رنگ ظاهروي چې د صاحب خاکه پېژندګلو پرې کېږي. خاکې ته په پښتو ادب کښې ادبي انځور هم وئيلې شي چې لغوي معنا ئې رسم، کشيده، نقش، نښان، نمونه او علامه ده [2]. خاکه يا ادبي انځور په اصطلاح کښې هغه غېرافسانوي ليکنه ده چې په ادبي ټکيو کښې په اختصار او د پادکردي په رڼا دهغه د پېژندګلو سبب او ګرځي. په خاکه کښې د مخ کره وره هم په ښکلي انداز بيانولې شي -

† Assistant Professor, Government Post-Graduate College, Kohat
† Associate Professor, Pashto Academy, University of Peshawar

دخاکې په باب ځينې نظرونه په دې ډول دي:

ډاکټر سلیم اختر خاکه د پنسل هغه سکچ ته وائي چې په کموکرنو کښې د يوې خهرې تاثر واضح کوي [3]. تنوير حسين د يو عمارت، قيصې، مضمون يا تصنيف ورومې نقشه خاکه بولي [4]. ډاکټر بشير سيفي هغې فن پارې ته خاکه وائي چې په کښې په اختصار سره د چا کردار داسې څرگند شي چې هغه کس په کښې ژوند مې گرځي راگرځي اوليدل شي. په خاکه کښې د صاحب خاکه د شخصيت مثبت اومنفې اړخونه، خلوت او جلوت دواړه اړخه داسې اوبنودل شي چې دهغه شخصيت د پېژندگلو باعث شي [5]. هم دغه ليکوال په يوبل ځاې کښې خاکه هغه تخليقي مضمون گڼي چې په کښې د يو فرد د شخصيت اهم اړخونه په ذاتي حوالو سره په لنډو ټکيو کښې وړاندې کړي شي [6].

مشتاق مجروح ليکي:

په انگرېزي کښې سکچ په پښتو او اردو کښې ورته خاکه وئيلې شي. سکچ sketch د فن مصورې اصطلاح ده چې په کښې د څو کړنو په مدد سره د يو شخصيت د مخ خدوخال واضحه کولې شي [7].

ارواښاد سعيد گوهر ليکي:

خاکه محض sketch نه دے، چې صرف خهره يا کره وړه څرگندوي ولې، چې دا کار خو عکاسي، مصوري اومجسمه سازي زيات ښه کولې شي. دا په اصل کښې character sketch دے، چې له کردار سره براه راست کار لري. خاکه د وگړي له خارجي رويو سره سره دهغه د داخلي شخصيت اېکسري هم مونږ ته وړاندې کوي، چې له جذباتو، احساساتو، کيفياتو، رجحاناتو او خيالو توپه حواله ئې پېژندنه اوشي، ښه اوبد اړخونه ئې دواړه رابرخبره شي، صورت اوسيرت، خمير او ضمير ئې دواړه متعارف شي [8].

نوموړې څېړنکار حبيب الله رفيع دادبي انځور تعريف په دې ډول کوي:

ادبي خهرې په ادبي ژبه انځورول، په اردو ادب کښې خاکې بولي. خو مونږ ورته ادبي انځور ويلې شوپه دې ډول پېژندنه کښې د يو ادب يابل چا د پېژندنې په دې ټکيو زور نه اچول کېږي چې د پلاني زو، د پلاني ځاې، په پلاني کال زېږېدلې او په پلاني کال مړ دے، بلکې په دې ډول ليکنه کښې دا پېښې ضمني وي او يوې خهرې د انځور له پاره داسې مواد او الفاظ برابرېږي چې دا خهره د ټولنپوهنې

، ارواپوهنې او وګړپوهنې دڅېړنوله پاره اساسي او پوخ کار ورکوي په دې ډول
شهره ليکنه کښې ديوچاخوي بوي ، کره وره ، راشه درشه او دژوند ډېرې نورې
ګوښې روښانه کېږي. [9]

پروفېسر فضل ميرختک ليکي:

خاکه نگاري دمضمون يوقسم دے چې په کښې ديوکس دشخصيت عکاسي
کولے شي او دادب يوصنف هم دے چې په کښې ديوکس دشخصيت ، منفرد، اهم
اونمائنده اړخونه په داسې طرزيبان شوي وي چې دهغه ټول شخصيت لکه کره
وره، مخ اوخدوخال سره سره دهغه پټې او څرګندې خوباني دژوندي اوګرځنده
تصوير غوندي لوستونکوته ښکاره شي [10].

رفيع الدين هاشمي دخاکې په باب ليکي :

دخاکې (ادبي انځور) لغوي معنا لومړنۍ نقشه ده خودلته ورڅخه مقصدپه الفاظوکښې
دانځور وړاندې کول دي اوپه ادبي اصطلاح هغه ليکنه يامضمون دے چې د يو
چا د شخصيت پوره انځور وړاندې کوي چې دشخص ليکلے انځور هم ورته
وييلے شو. [11]

که څه هم سکېچ يا خاکه اصلاً دانځورګري اصطلاح ده خو د ادب دې صنف
له پاره ځکه وضع او اېښودل شوې چې په دې کښې دالفاظوهم هغه اهميت
دے لکه په انځورګري کښې چې د کرښو دے خوتوپير ئې په دې کښې دے چې
په انځورګري کښې ديوشخصيت ظاهري بڼه څرګندېږي اوپه دې ادبي صنف
کښې اديب دکلموپه وسيله دشخصيت باطني کردار او کړو وړو د څرګندولو هڅه
اوکوشش کوي [12].

دادبي انځور ليکوال بايد د يوشخصيت دمعرفي کولوپه محال له ډېرغوراودقت څخه کار
واخلي ، ځکه هغه يوډېرستونزمن کار په مخکښې لري، لومړے بايدله هغه چاسره چې ليکنه
کوي يا په بله ژبه ادبي انځور وړاندې کوي ، پوره اشنائي اولري، دهغه دشخصيت ګڼ اړخونه
ورمعلوم وي او ديوې ژورې کتنې په نتيجه کښې دهغه شخصيت هغسې چې لا زم دے نورو
وته ور اوښودلے شي او دا کارځکه مشکل دے چې انساني شخصيت ډېره پېچلې بڼه لري او
د انسان پېژندل دټولو نه ګران کاردے نوليکوال بايد د ادبي انځورپه ليکنه کښې په ډېراحتياط
قلم او قدم پورته کړي [13].

۲ دځاکې ځينې څرگند خصوصيات

۱.۲ اختصار او جامعيت

ځاکه ليکل ډېراحتياط غواړي. په ځاکه کښې په ډېرو کموتکو کښې خپل ټول مطلب بيانولې شي د ځينې نورو صنفونو (ژانرونو) په هېڅ په ځاکه کښې طوالت نه وي خو جامعيت په کښې وي. په لنډو او چوڼ شوو ټکيو کښې د يو چاپښندگلو کولې شي. تقريباً ټول څېړنکاران په دې يوه خوله دي چې ځاکه به په اختصار سره ليکلې شي. په ځاکې کښې د يوچا لږه ډېره پېژندگلو مخې ته راځي، نه چې دهغوي د ژوند مکمل تفصيل - په ځاکه کښې لفظونه ډېر په احتياط استعمالول په کاردې چې مطلب ته هم په کښې څه زيان اونه رسي او په کموتکسو کښې جامعيت پيدا کړي.

۲.۲ حقيقت نگاري

ځاکه نگارته په کاردې چې هغه د دروغو او مبالغې نه کار وانخلي ځکه چې دې سره د يوشخصيت حقيقي پېژندگلو ممکنه نه وي. په کاردې چې کوم کردار يا خدوخال چې دکوم شخصيت وي هم هغه شان وړاندې کړې شي. ځاکه نگار له غېرجانبدار اوسېدل غوره دي. انسان خوبي هم لري او خامي هم بايد چې دغه دواړه په يو خاص تناسب بيان کړې شي چې نه ترې مزاحيه مضمون جوړ شي او نه هجو او گرځي. سپين بيان ضروري دے خوداسې هم نه چې دچازړه ازار شي. دځاکې مطلب دچاسپکاوے نه دے بلکې د دهغوي دپېژندگلو کوشش دے.

۳.۲ کردار او حليه نگاري

په ځاکه کښې دچاپېژندگلو دپاره دهغوي ځينې کردارونه مخې ته راوړلې شي. دخبرې نه خبره اوځي او دهغه شخصيت انځور په لوستونکيو واضح کېږي. حليه نگاري او خدوخال هم دځاکې اهمه برخه ده خو په دغه حواله هم ډېر احتياط نه کاراخيستل دي ځکه چې مسخره ترې نه جوړه نه شي. دځاکه نگار دپاره دا فکر کول هم ضروري دي چې يوشخصيت په داسې ډول راوپېژني چې دهغه شخصيت کردار او حليه زمونږ په وړاندې په ښکاره مخې ته راشي او ځاکه نگار داسې دهنرنه کار واخلي چې دهغوي خپل شخصيت په پس منظر کښې پاتې شي.

۴.۲ اسلوب

خاکه په یوخاص اسلوب پورې تړلې نه ده. دا نه ډېره درانه وي او نه سپکه- نه بېخي سائنسي وي او نه فقط تخیلي- خاکه په رسمي انداز کې لیکله شي. دایوخاص روایتی انداز نه لري بلکې په یوغبرسنجیده ډول مخ په وړاندې ځي. تنویرحسین په دغه باب لیکي:

”دخاکې اندازغبررسمي اوغبرروایتی په کار دې ځکه چې دخاکې نه چېرته قصیده یا هجو جوړه نه شي [14]“

دغه رنگ بې ساختګي اوشکفتګي هم دخاکې خوبی ګڼلې شي. باید چې انداز بیان ئې ساده، روان، بې ساخته، خور اولطیف وي.

۵.۲ دخاکه نگار او صاحبِ خاکه تعلقات

خاکه نگار هله یوه بڼه خاکه لیکلې شي چې د صاحبِ خاکه سره ډېر نژدې تعلق لري. دهغوي سره پاتې وي، دغه رنگ به خاکه نگار دهغوي د کردار نه بڼه خبروي او په پېژندګلو کې بې به ورته اساني وي. په یو دوه ملاقاتونو کې دچادومره اړخونه په مشکله پرانستل کېږي چې په اسانه پرې خاکه اولیکلې شي. دویمه دا چې خاکه نگار لږ ډېر ماهر نفسیات هم وي چې د شخصیت باطن ته کوزېدې شي ځکه دغه هنر باریک هم دې او ګران هم.

۳ د خاکې قسمونه

۱.۳ سرسري خاکه

سرسري خاکه هغه خاکه یادی انځور دې چې دیوشخصیت په حقله لږې ډېرې تعارفي جملې، حلیه، کره وړه، عهد او په اختصار سره څه نور معلومات اولري. سرسري خاکه عموماً دهغه خلقوپه حقله لیکله شي چې خاکه نگار ورسره ډېر نژدې تعلق نه لري یاد هغوي په حقله کم معلومات لري.

”په دغه قسم خاکو کې د صاحبِ خاکه د داخلي اونفسياتي کېفیاتو بیان ډېر کم وي. په دې کې نه د واقعاتو ژوروالی وي او نه بیان. [15]“

۲.۳ تاثراتي خاکه

په تاثراتي خاکه کښې دپوشخصيت په حقله په ذاتي تاثراتو او احساساتو تکیه کوله شي. دپوشخصيت دپېژندگلود پاره يو تاثر وړاندې کوله شي کوم چې خاکه نگار دصاحب خاکه په حقله قائمه کړې وي.

گلنازبانوپه دغه حواله لیکې چې دغه تاثر مثبت هم کېدے شي او منفي هم. [16] خو په دغه قسم خاکه کښې داسې لیک نه دے په کار چې دچادزړه دخفه کېدو سبب اوگرځي.

۳.۳ سوانحي خاکه

په دغه قسم خاکه کښې دپوچادسوانح په حقله معلومات راوړلې شي لکه خاندان، دپیداوښت مقام، تعلیم اوخدمت وغېره گلنازبانودسوانحي خاکوپه باب لیکي:

د سوانحي خاکو يو قسم ته پروفائلز Profiles وئیلے شي. په دې کښې د شخصيت Bio data سوانحي حالات او عوامي خدمات او کارنامو په حقله بيان کولے شي. [17]

خودلته دا احتیاط ضروري دے چې دسوانح نگاری اوخاکه نگاری ترمېنځ فرق وپېژندل شي ځکه چې په سوانح نگاری کښې دپیداوښت نه واخله ترمرگه پورې حالات او واقعات په تفصیل سره راوړلې شي خو په خاکه کښې د شخصيت دکردار په مدیوه ځانگړې شان پېژندگلو وي.

۴.۳ تعريفی خاکه

هغه خاکه چې په کښې دچا تعريف شومے وي، تعريفی خاکه بلله شي. انسان دخپراو شر امتزاج دے. په خاکه کښې یوخاص تناسب ضروري دے چې نه دچانه شيطان جوړکړے شي اونه فرشته. انسان ته دانسان په نظرکتل په کاردی چې خوبی هم لري اوخامی هم. خو په تعريفی خاکه کښې صرف دپوشخصيت تعريف مراد وي.

۵.۳ اجتماعي خاکه

کله کله يو خاکه نگار د يوشخصيت په ځای د گڼو شخصيتونو په حقله معلومات راوړي چې ورته اجتماعي خاکه وئيلی شي. په دې قسم خاکه کښې کله کله اصل صاحب خاکه دنوروشخصيتونو په ظاهرېدو پس منظرته لار شي.

۶.۳ معلوماتي خاکه

په معلوماتي خاکه کښې د يوشخصيت په حقله داسې معلومات راوړلې شي چې دهغه شخصيت پېژندنه پرې کېدای شي. په دغه قسم خاکه کښې دمعلوماتو انتخاب ضروري دے، غېر ضروري معلومات دخاکې په اورو بار جوړوي.

۴ د خاکې (ادبي انځور) او د ژوند ليک ترمېنځ توپيرونه

دانسان پېژندنه ډېر گران کار دے ځکه چې د انسان باطل ځان له دنيا ده اوظاهر ځان له، ډېر کم انسانان به داسې وي چې ظاهر او باطن ئې يوشان وي. اکثر په يوشخصيت کښې د يو بل خلاف وي. انسان له ځايه دخپراو شرسره په جنگ دے. دچا چې ايماني قوت قوي دے دهغه په شخصيت کښې خپرحاوي دے اودچا چې دغه قوت کمزور دے دے نو شريې غلبه کړ دے ده ځکه خو وئيلی شي چې د ځان په پېژندنه کښې دخدا په پېژندنه ده. دغه شان د بل چاپېژندگلو هم گران کار دے که هغه خاکه وي يا ژوند ليک يا شخصيت نگاري. په ظاهره خو دا درې واړه صنفونه دشخصيت دپېژندگلو دپاره پکارولې شي خو جوړښت ئې توپير لري. په درېواړو کښې دشخصيت پېژندنه جزم مشترک دے.

خاکه په لرو او چوڼ لفظونو کښې په اختصار سره د يوشخصيت د کردار په حواله په خوږ او لطيف انداز کښې داسې ادبي انځور وړاندې کول دي چې دلوستونکيو په وړاندې دهغه شخصيت خپره او کردار مخته راشي او په څه نه څه ډول ضرور او پېژندل شي. خو په ژوند ليک کښې داسې نه وي ځکه چې په ژوند ليک کښې د يوشخصيت په حقله د پيداوښت نه واخله ترمرگه پورې په تفصيل سره بحث کولې شي. شخصيت نگاري د ژوند ليک او ادبي انځور په مېنځ کښې يو صنف دے چې نه خودومره طوالت اوتفصيل لري لکه د ژوند ليک اونه دومره اختصار لري لکه ادبي انځور. په ژوند ليک اوشخصيت نگاري کښې هم پوره فرق دے خو په ترتيب سره ليک ئې قدر مشترک دے البته خاکه ددې نه ازاده ده. دخاکې دپاره هېڅ کوتلې ثبوت نه شته.

د ژوندلیک اندازسنجیده او علمي وي خودخاکې انداز غېر سنجیده، تازه اولطیف وي. سیدمحي الدین هاشمي دژوندلیک او ادبي انځورتوپیرداسې بیانوي:

دادبي انځورلیکوال دژوندلیک لیکونکي برعکس دیو وگړي د شخصیت وړ او ناوړه اړخونه دواړه دلوستونکي مخې ته ږدي... دژوندلیک او ادبي انځور یوترتولومهم اوجوت توپیرداده چې دادبي انځورژبه دژوندلیک په پرتله ډېره ادبي هنري، خوږه او زړه راکښونکې وي او د شخصیت دپېژندلو دپاره په الفاظو کښې په یوزره پورې منظرکشي کېږي. [18]

۵ د خاکی ارتقاء

خاکه پښتو ادب ته به باقاعده ډول د هند د وېش نه پس دانگرېزي نه د اردو په لار راغلې ده. عبدالحليم اثرافغاني اولنې خاکه نگار بللې شي چې د "خلیق صاحب" سرخط لاندې ئې په عبدالخالق خلیق خاکه اولیکله او په اووه ورځني اخبار "انصاف" کښې په کال ۱۹۴۹ء کښې چاپ شوه. خوددې نه وړاندې اخون دروېزه بآبادپیرروښان په حقله ځینې داسې معلومات راوړي دي چې دپیرروښان نیمگړې خاکه ورته وئیل کېدې شي. د خوشحال په کلام کښې هم دننگیال، بهرام اونوروقبیلو خلقوپه حقله داسې معلوماتي خبرې شته چې تر ډېره حده دهغوي دپېژندگلو سبب گړځي خو ورومې باقاعده نثري خاکه اثرافغاني لیکلې ده [19]. دې پسې نورولیکوالوهم خاکی اولیکلې چې دهغه وخت په اخبارونو او مجلو کښې چاپ شوې. په دغه حواله دمیا احمدشاه خاکه "سمندرزمایه نظرکښې" او قمرراهي خاکه "ډاکتر عبدالغفار زمایه نظر کښې" خصوصي اهمیت لري. وروسته قمرراهي په خپله مجله قندمردان کښې په هره گڼه کښې دغه سلسله د "کښې" په نوم جاري اوساتله.

په افغانستان کښې هم ارواښاد الفت، ارواښاد عبدالحي حبيبي، ارواښاد صديق الله رينبښين او ارواښاد عبدالرؤف بېنوامختلف ادبي انځورونه اولیکل چې په کابل مجله او ځینو نورو کښې چاپ شول. دې پسې ځینې نورو لیکوالو لکه حبيب الله رفيع، زلمې هېوادممل، ځواني مرگ وحید، ارواښاد محمدگل نوري او زرین انځور هم خاکی اولیکلې.

دغه رنگ د خاکی (ادبي انځور) ارتقائي سلسله مخ په وړاندې روانه شوه. گن خاکه نگاران راوړاندې شول او خاکی ئې اولیکلې چې دخپل وخت په ورځپاڼو او مجلو کښې چاپ شوې. ځینې لیکوالو خودخاکو کتابونه چاپ کړل. د مثال په توگه:

• د اصغر لالا "ژوند او ادب" مضمونونه، تکلونه او خاکی (۱۹۶۸ء)

• دسلیم راز ” تنقیدی کرنې“ (تنقیدی مضمونونه او خاکې) ۱۹۹۹ء

• د ډاکټر زېبر حسرت ” نقشونه “ ۱۹۹۹ء

• د ډاکټر همایون هما ” ښکلي ښکلي خلق “ ۲۰۰۰ء

• د قمر راهي ” کرنې “ ۲۰۰۴ء

• د حبيب الله رفيع ” زندان خورلي ادیبان “ ۱۳۸۵ل

ددې نه علاوه په ورځپاڼه ” الفلاح “ کښې د قلمي شهرې، لیدلې کتلې سرخط لاندې د گڼولیکوالو گڼې خاکې چاپ شوې. د قلندر مومند ” امیر حمزه خان شنواري “، د ایوب صابر ” تیره وال “، د لطیف وهمي ” حسن بخش کوثر “، د طالب تاجک ” عبدالرحیم مجذوب “، د ډولې محمد طوفان ” محمود قلندر “ او د همېش خلیل ” سمندر خان سمندر “ د لوړې پائې خاکې گڼلې شي. د گورنمنټ کالج مردان کالیزه مجله ” شفق “ د حافظ ادريس خصوصي نمبر د یادولو وړ دے. په دغه مجله کښې د حافظ ادريس دوه خاکې ” قمر راهي “ او ” سيد تقويم الحق کاکاخېل “ دفن په لحاظ معتبرې خاکې دي. د پښتو اعتراف نمبر او د مرکه (مردان) خا که نمبر په دغه باب اهم کردار لري. دغه رنگ نورو ډېرو ادبي مجلو هم دا صنف مخ په وړاندې بوتلو. د ادبي خا کوپه حواله يو څو نور نومونه هم د قدر وړ دي لکه صاحبزاده فيضي، رشيد علي دهقان، سلطان محمد صابر، صاحبزاده حميد الله، سيد خېر محمد عارف، ډاکټر محمد اعظم اعظم، عبدالحق نسيم، عبدالکریم بريالې، ربنواز مائل، جعفر اچکزې، سيال کاکړ، سرور سودائي، عمر گل عسکر، ډاکټر چراغ حسين شاه، مراد شنواري، اياز داؤدزې، تقی شراب هاشمي، عبدالله جان مغموم، م-ر شفق، سعيد گوهر، فهم دل راهي، ډاکټر اسرار، افضل رضا، اختر منير منير، حېران خټک، ډاکټر دروېش، نورال بشر نوید، روښان يوسفزې، محب وزير، همایون همدرد او داسې نور.

حوالې

- [۱] کتابستان (انگرېزي لغت) نيويواټز ايډيشن، لاهور، مخ ۶۰۶
- [۲] پښتو تشریحي قاموس (لومړې ټوک)، د افغانستان د علومو اکېډمي، د ژبو او ادبياتو مرکز، ۱۳۸۳ل (دویم چاپ)، مخ ۹۵
- [۳] سلیم اختر، ډاکټر، اردو کی مختصرترین تاریخ، سنگ ميل پبليکېشنز لاهور، ۲۰۰۰ء (اشاعت دوم)، صفحه ۵۲۰

- [۴] تنوير حسين، اصنافِ اردو، مقبول اکېډمي لاهور، ۲۰۰۹ء، صفحہ ۱۸۰
- [۵] سيفي، ڊاڪٽر بشير، اردو مين خاڪه نگاري مشموله مجله خيابان (اصنافِ نثر نمبر)، شعبه اردو جامعه پشاور، ۹۵-۱۹۹۴ء، صفحہ ۲۶۴
- [۶] سيفي، بشير، خاڪه نگاري فن اور تنقيد، نذير سنز پبلشرز لاهور، ۱۹۹۳ء، صفحہ ۱۲
- [۷] يوسفزى، مشتاق مجروح، زرڪانجى، تاج كتب خانه پېښور، ۱۹۹۸ء، مخ ۹۲
- [۸] سعيد گوهر، مشموله، نقشونه دمحمدزبير حسرت، ملت پريپرننگ پريس لاهور، ۱۹۹۹ء، مخ ۱۰
- [۹] رفيع، حبيب الله، زريني خانگي، دافغانستان دعلومو اکېډمي، دژبو او ادبياتومركز، دزري جريده، ۱۳۶۰، مخ ۶-۱۰۵
- [۱۰] خټک، فضل مير، فضليات، پېښور ۱۹۹۹ء، مخ ۹۲-۱۹۱
- [۱۱] هاشمي، رفيع الدين (ليکوال)، سرمحقق عبدالرحيم خدران (ژباړن) ادبي ژانرونه، الا زهر کتاب خپرنډويه ټولنه، پېښور ۱۳۸۵ل، مخ ۲۷
- [۱۲] داؤد، داورخان، خپرنه اوکره کتنه، پېښور ۲۰۰۳ء، مخ ۲۲۵
- [۱۳] هاشمي، سيدمحي الدين، خپرنوال، دنثري ادب ډولونه، د افغانستان دعلومو اکېډمي، دپښتو خپرنونريوال مرکز ۱۳۸۹ل (۲۰۱۰ء)، مخ ۵۲۶
- [۱۴] تنوير حسين، اصنافِ اردو، صفحہ ۱۸۱
- [۱۵] بانو، گلناز، صوبه سرحد مين خاڪه نگاري (غيرمطبوعه مقاله ايم فل اردو)، شعبه اردو جامعه پشاور، ۲۰۰۲ء، صفحہ ۳۱
- [۱۶] هم دغه اثر، صفحہ ۳۲
- [۱۷] هم دغه اثر، صفحہ ۳۲
- [۱۸] هاشمي، سيدمحي الدين، خپرنوال، دنثري ادب ډولونه، مخ ۵۲۶
- [۱۹] عابد، عبداله جان، پشتوزبان و ادب كي مختصر تاريخ، يونيورستي پبلشرز پشاور، ۲۰۰۶ء، صفحہ ۳۳۳-